

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

16 Adducentur Regi virgines post eam: proximæ eius afferuntur tibi. 17
Asserentur in lætitia & exultatione: adducentur in templum Regis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

penda, quæ Dei visionem comitatur, imò
 quæ Dei visio est, maior vel minor futura
 sit, prout in hac vita ea, quæ quotidie per-
 fici potest, similitudo maior, vel minor
 fuerit. Vides quanta cura, & sollicitudi-
 ne in hac peregrinatione & curanda sit, &
 augenda; cum præsertim illud maximè fr-
 uctum augeat, quod anima, vt ait San-
 ctus Bernardus de sua singulari intētionē,
 sollicitudine, cura, opera, diligentia, stu-
 dioque, quo incessanter, & attentè inuigi-
 lat, quemadmodum placeat Deo, æque
 hæc omnia in ipso indubitāter agnoscit; &
 ex proprijs, quæ sunt penes Deum intel-
 ligit: nec dubitat se amari, quæ amat. Ita
 est, inquit. Amor Dei amorem animæ par-
 rit, & illius præcurrens intentio intentam
 animam facit, sollicitudoque sollicitā. Ne-
 scio enim qua vicinitate naturæ, cū seme-
 reuelata facie gloriam Domini speculari
 anima poterit, mox illi cōformari necesse
 est, atque in eandem imaginem transfor-
 mari. Executiat ergo se diligenter anima
 inspiciat qualis sit: exquirat quanta dili-
 gentia pulchritudini augendæ inuigilet
 & quam planè exigua, ac nihili sint, quæ
 illam ab hac sollicitudine remorantur.

Ser. 69. in
 Cant.

16 Adducentur Regi Virgines post
 eam: proximæ eius afferentur
 tibi.

STVPO

STVPOR circumdedit me recogitantem
 thesauros dulcedinis tuæ: & sapientiã, ac
 magnitudo suauitatis tuæ irrigatio est of-
 fium meorum. Confiteantur tibi Domine
 Iesu, Sponse potentissime, misericordiæ
 tuæ, & mirabilia tua filijs hominum. Ecce
 rursus filiæ Regum, ecce Regina, ecce rur-
 sus lilia, rursus Sponsæ, rursus aromata
 vestimentorum, rursus oleum lætitiæ, &
 exultationis. Adducuntur enim Virgines
 post Reginam, quæ à dextris adstat. Ad
 quid putas? Ad quid? nisi vt comitentur
 eam, & ornent, & quasi ex multarum ho-
 nore gemmarum conferto vno diadema-
 te coronent? Rursum mysterium, & vna
 est Regina, vna Sponsa; & multæ sunt
 Virgines Sponsæ: & illa audit de se dictũ,
 Vna est columba mea, vna est perfecta
 mea: & tamen adducit ipsa post se Virgi-
 nes, & proximas suas, futuras & ipsas
 Sponsas, quibus dilecti thalamum non
 inuidet, sed optat. Si ergo intelligamus
 Sponsam Ecclesiam, quæ vna est; Virgi-
 nes, quæ filie, & partes ipsius sunt, ipsa
 ad Regem adducit. Siquidem extra Eccle-
 siam tam falsa est virginitas, quam falsa
 sapientia, & pietas. Sancti ferè Patres ac-
 cipunt de Virginibus propriè, quæ sancte
 & corpore, & spiritu singulari modo
 Sponsæ vocantur. Videndum Primò, quæ
 adducuntur. Secundò, quo ordine. Ter-
 tiò, cui. Quartò, quò. Quintò, quomodò.

Cant. 6.

Virgines
singulari
modo sp̃
se.

G Ad-

Adducuntur autem Virgines, & proxima Regina. Quo ordine? post eam. Cui nempe Regi. Quo? in templum. Quomodo? in lætitia, & exultatione. Et quidem cum ceteræ omnes animæ per fidem, & caritatem Christo coniunctæ Sponsæ dicantur illius, quomodo Apostolus Corinthiis loquens, Despondi, inquit, vos uni viro, Virginem castam exhibere Christo; tamen quæ virginitatem Deo seruans, singulari priuilegio Sponsæ dicuntur, quia voluptatibus omnibus calcatis se ipsas meliorum amatori, & Virginis filio Virgines Sponsas dicauerunt. Hæ sunt proxime Regina, quia & illius filia sunt, & illi semper assident; & integritate, atque puritate perpetua ipsi coniunctæ sunt. Dicuntur autem post eam adduci, quia in doctrina & magisterio Ecclesiæ adducuntur: & ipsa tanquam mater præit, suisque etiam precibus ad Sponsum adducit. Tertiò adducuntur ipsi Regi, quia alium non norunt, & oblitæ Populi, & Patris, illi castè adhærent amore, qui huiusmodi puritatem maximè delectatur. Neque enim magnus numerus inter eas æmulationem facit: & hinc patet Sponsum esse Deum, de quo Beata Agnes, Ambrosio referente, dicebat: Quem cum amauiero, casta sum: cum contigero, munda sum: cum accepero, virgo sum.

Virgo Si autem accipiamus Deiparam Regi

nam, cui singulari excellentia conuenit, Deipara
 optimè intelligimus, quomodo post eam Virgines
 Virgines Christo Regi adducantur: post ad spon-
 eam, inquam, quia non solum ipsa prima, sum Chri-
 & precipua, sed quia post eam dicuntur ire, stū addu-
 quæ & illius sequentes exempla virginita- cit.
 tem vouent, & eiusdem protectione nitun- *Ep. 22. ad*
 tur. Vnde Beatus Hieronymus de ipsa Dei *Eustac. in*
 Matre sic loquitur: O qualis erit illa dies, *sine.*
 cum tibi Maria Mater Domini choris oc-
 curret comitata virgineis? cum post mare
 rubrum, submerso cum suo exercitu Pha-
 raone, tympanum tenens præcinet re-
 sponsuris, Cantemus Domino &c. Tunc
 Tecla in tuos læta volabit amplexas: tunc
 & ipse Sponsus occurret &c. Et S. Ambro- *Amb. l. 2.*
 sius. O quantis illa Virginibus occurret! *de Virg.*
 quantas complexas ad Dominum trahet!
 &c. Quæ pompa illa! quæ gratia! quanta
 Angelorum lætitia applaudentium, quod
 habitare mereamur in cælo, quæ cælestem
 vitam vixit in seculo! Tunc etiam Maria
 tympanum sumens choros virginales ex-
 citabit cantâtes Domino, quod per mare
 seculi sine secularibus fluctibus transie- *Virgines*
 runt &c. Dicitur autem adducere, quia adducun-
 post se trahit, & filio repræsentat. Di- tur pri-
 cuntur autem adduci primò, quia gratia inò gratia *Dei.*
 præueniente, eleuante, & perducente per- *Secundo*
 ueniunt. Secundo videatur mihi adduci, *Sancto r. 2.*
 & à sanctis Patribus, atque Aposto- *Patrum*
 licis viris, dum virginitatis lau- *exhorta-*
 des, tionibus.

G 2

des, & præconia exaggerantes ad eam impellunt. Mirum quanti sint Patres ferè omnes in virginitate laudanda, & extollenda. Cyprianus, Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Gregorius, Basilius, Nazianzenus, & ceteri ferè omnes cum laudibus mirificis, tum exhortationibus efficacissimis ad virginitatem incitant. Adducuntur & ab exemplis Agnetis, Cæcilie, Catharinæ, & innumerabilium: quæ virgines annos, & sexum, teneræ, & delicatæ puellæ non solum se Domino integras, castasque seruarunt, sed etiam vsque ad sanguinem pro virginitate certarunt. Adducuntur & spe præmij. Nam & in præfenti vita donis perfuuntur eximijs, & in alia eminentissimis gaudent priuilegijs. Siquidem hic pacem cordis, constantiam in virtutibus, victoriam in tentationibus, coniunctionem cum Deo intimam, suauitatem spiritus, terrenorum despicientiam, & alia innumera possident bona: simile etiam in carne fragili, & corpore lubrico Angelis sanctis: & in corpore penè bestialitatis vt ait Bernardus, viuunt purissimè, quæ non Angeli. At in cælis prærogatiua habet singulares. Nam incorruptio & in proximis facit esse Deo, & ibi perpetuo adhærentes. Siquidem & sequuntur Agni quocunque ierit; quod ceteri Sancti non possunt. Et Canticum nouum, quod factum illis cantare conceditur mirifico, & dul-

Tertio e-
xemplis.

Quarto
spe præ-
mij.

Ser. 27. in
Cant.

Apoc. 14.
Quarta in
cælo Vir-
ginū mer-
ces.

sono concentu Regina Virginum præcūte
perpetuò concinunt. Sed de priuilegijs
eiusmodi tam dulciter S. Augustinus agit,
vt verba illius prætermittere nec audēam,
nec possim. Pergite itaque sancti Dei pue-
ri, ac puellæ, mares, ac fœminæ, cœlibes,
& innuptæ, pergite perseueranter in finem.
Laudate Dōminum dulcius, quem cogita-
tis vberius: sperate felicius, cui seruitis in-
stantius: armate ardētius, cui placetis
attentius. Lumbis accinctis, & lucernis
ardētib; expectate Dominum, quando
veniat à nuptijs. Vos afferetis ad nuptias
Agni canticum nouum, quod cantabitis
in citharis vestris, hoc est, in cordibus di-
catis laudibus; non vti que tale, quale cā-
tat vniuersa tēra, cui dicitur Cantate Do-
mino canticum nouum, cantate Domino
vniuersa tēra; sed tale, quale nemo po-
terit dicere nisi vos. Sic enim vos vidit in
Apocalypsi quidam præ ceteris dilectus
Agnus, qui discumbere super pectus eius
solitus erat: & biberat, & eructabat mira-
bilia, supercœlestia, Dei Verbum. Ipse
vos vidit duodecies duodēna millia San-
ctorum Citharœdorum illibata virgini-
tatis in corpore, inuiolata veritatis in cor-
de: & quia sequimini Agnum quocunque
ierit, scripsit ille de vobis. Quo ire putamus
hunc Agnum, quo eum nemo sequi vel
audeat, vel valeat, nisi vos? Quo putamus
eum ire? in quos saltus, & prata? Vbi, cre-

Aug. de

Sanctis

Virginitate c. 27.

Apoc. 14.

Psal. 95.

Apoc. 14.

63.

149.

do, sunt grandia gaudia, non gaudia seculi huius vana, infanæ mendaces; nec gaudia, qualia in ipso Regno Dei ceteris non Virginibus erunt, sed à ceterorum omnium gaudiorum sorte distincta. Gaudium Virginum Christi, de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum, per Christum, propter Christum. Gaudia propria Virginum Christi. Non sunt eadem non Virginum, quamuis Christi. Nam sunt alia, sed nullis talia. Ite in hæc. Sequimini Agnum, quia & Agni caro utique virgo. Hactenus Augustinus. Nec Scripturæ prætereundę sunt. Audi quæ Virginibus per Isaiam Dominus promittat. Hæc dicit Dominus Eunuchis (id est, Virginibus) qui custodierint sabbata mea (semper enim Virgines ob mentis tranquillitatem, ac serenitatem sabbatizant) & elegerint, quæ ego volui, & tenuerint fœdus meum. (Quam sanctè tenent fœdus, pactumque cum Sponso, qui se ei deuouerunt) Dabo, inquit, eis in domo mea, & in muris meis (ô qualis domus, ô quales muri celestis Hierusalem ex auro, & margaritis, ac gemmis omnino inæstimabilibus!) locum & nomen melius à filiis, & filiabus (id est, quam possent habere ex præclara, & numerosa liberorum sobole) nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. Perpende singula verba fluentia lacte, & melle. Audi & Ioannem in Apocalypsi. Et vidit

Isai. 56.

Apoc. 14.

c.

di, &
Sion,
tuor
men
Qua
in fro
enim
bere i
ria ip
to tan
tas no
bere n
& diu
potest,
prum f
ter qua
stremò
so, &
quillit
per se i
nos po
si ex vo
tur aute
non on
re, Sp
Nec
tur, dic
ne: qui
nem fac
quibus
dicit. T
bunt hu

di, & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & eum eo centum quadraginta quatuor millia habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. Quanta dignitas, quanta maiestas, habere in frontibus nomen Christi, & Dei? Si enim Sacerdoti gloria in lamina aurea habere inscriptum nomen Dei; unde, & gloria ipsius, & sanctificatio vocabatur, quanto tandem amplior & gloria erit, & dignitas non illi aureæ laminæ insculptum habere nomen, sed in fronte supereminenter, & diuinè habere cælatum? Recogitet qui potest, & qui potest capere capiat, cum scriptum sit posse Deum facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus. Potestremò adducuntur præcipuè ab ipso Spõso, & trahente intrinsecus, & cum tranquillitate omnia disponente. Neque enim per se ire valent, unde exclamant. Trahe nos post te: nec verò trahi se postulerent, si ex voto per se currere possent. Adducuntur autem, & trahuntur singulariter, quia non omnibus datum virginitatem seruare, Sponsæ assequi dignitatem.

Nec mirum ergo, si cum de modo agitur, dicuntur adduci in læritia & exultatione: quia & ipsa mentis puritas exultationem facit, qualem non experiuntur: de quibus Apostolus loquitur, cum de Nuptis dicit. Tribulationem tamen carnis habent huiusmodi. Sed quæ cogitat solum, quæ

Exod. 28.

Ecccl. 43.

Sap. 18.

Ephes. 3.

Adducuntur Virgines præcipuè à Spõso.

Cant. 1.

Adducuntur in læritia ob exultationem spiritus.

1. Cor. 7.

quæ Domini sunt, nec diuisa est, sed in vnum tendit Sponsum, mirificas experitur delectationes. Trahi verò ab ipso Sponso, & hoc modo trahi ineffabiles habet lætities: quas, cum anima effari non possit, & præ abundantia tacere non valeat, prorumpat necesse est in iubilationes, efferens vocem ineffabilium gaudiorum in lumine faciei Sponsi, in suauitate, in Spiritu sancto: quales nimirum Propheta intuebatur cum diceret, Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die.

Psal. 88.

Adducuntur in templum.

Adducuntur autem in templum. Quam vocem licet aliqui interpretentur Palatium, seu ædes regias: & verè siue propter amplitudinem, siue ob venerationem regia huiuscemodi Palatia templa vocentur, mihi tamen nullâ apparet eius interpretationis necessitas, tanquam congruentius dicamus Sponsam adduci in Palatium, quam in templum. Nam & Sponsus Deus est cui templa dicantur, & cuius Domus templum est. Et Sponsa non incongruè in templum adducitur, quæ in spiritu iungenda Sponso est: & eum frequentius in ipso templo, tanquam in domo propria familiariter inuenit. Vt vel ex hoc constet, quam longè aberrauerit, qui de sponsis carnalibus, ut de filia Pharaonis, de domo saltus, vel Libani Salomonis ineptè admodum philosophari velit. Et hæc quidem Virginum præ-

præ-

præconia, & singulares prærogatiuæ.

Sed tanta est Sponsi benignitas, vt etiam eas, quæ fornicatæ fuerant cum amatoribus multis, in sponsas assumat. Fornicatur quippe anima, vt ait S. Augustinus Deo loquens, cum auertitur abs te; & quærit extra te ea, quæ pura, & liquida non inuenit, nisi cum redit ad te. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius; qui Virginibus, & præcellentibus Sponsis in cælo coniungere, & velit, & possit, quos de nigris lucidos, & de mortuis viuos fecerit? Verè memoriam abundantia tantæ suauitatis eructare debent omnes generis homines. Nam & qui canonicum illud solis Virginibus creditum cantare se posse desperant, tamen ex benignitate supereffluentium viscerum exuberantissimæ largitatis Dei non desperant audire se posse. Audientes autem, quoniam Sponsi Laudes Hymni illi dulcissimè resonant, & ipsi collatibuntur, & quasi in Virginibus canere communicata iubilatione se arbitrabuntur. De his S. Bernardus & diuinam collaudans pietatem, & miserorum consolans pusillanimitatem egregiè disputat. Docuimus (inquit) omnem animam licet oneratam vitijs, peccatis irretitam, captam illecebris, exilio captiuam, corpore carceratam, luto hærentem, infixam limo, affixam membris, confixam curis, distentam negotijs, contractam timoris

G. 5. *bis*

*Etiam
Virgines
dignatur
Christus
in Spon-
sas assu-
mere.
Conf. l. 2.
c. 6.*

*Ser. 83. vno
Cant. intro-
itio.*

Baruc. 3.

bus, afflictam doloribus, erroribus vagam, solitudinibus anxiam, suspitionibus inquietam, & postremo aduenam in terra inimicorum, iuxta Prophetæ vocem, coinquinatam cum mortuis, deputatam cum his, qui in inferno sunt; licet, inquam, sic damnatam, & sic desperatam docuimus tamen hanc in se posse advertere, non modo vnde respirare in spem veniæ, in spem misericordiæ queat, sed etiam vnde audeat aspirare ad Nuptias Verbi, cum Deo inire fœdus Societatis non trepidet, suaue amoris iugum cum Rege ducere Angelorum non vereatur. Expergiscere igitur anima quæcumque es, quæ in te & vestimenta candida commaculasti, & insignem Dei imaginem pecco quodam colore denigraſti: expergiscere, inquam, & dispice vbi fuisti, & vbi es, quo tendis, & vbi non es: & dealba in sanguine Agni vestimenta tua: pulchritudinem in te reforma: ad nuptias tanti Sponsi aspira: Matrem gratiæ, Reginam Virginum, quæ Virgines post se proximas adducit, miserabiliter implora. Non despiciet illa & te ad filium adducere, vt cantica illa dulcissima audire possis; & intimè illi vniri, qui dixit de tenebris lucem splendescere, & illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, cui sit honor in secula.

2. Cor. 4.